

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Oživení, o.s.** se sídlem Muchova 232/13, Praha 6, zast. Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem se sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2, proti žalované: **České dráhy, a.s.**, se sídlem Nábřeží L. Svobody 1222, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2015, čj. 3312/2015-025, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2018, čj. 9 A 230/2015-51, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 27. 3. 2012 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), týkající se smluv uzavřených žalovanou s obchodními společnostmi Masaryk Station Investment, a.s. a Masaryk Station Development, a.s. Předseda představenstva žalované shora specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí žalované ze dne 3. 8. 2015, čj. 3033/2015-025, jímž byla žádost žalobce o poskytnutí informací částečně odmítnuta. Městský soud rozhodnutí žalované ze dne 30. 9. 2015 a ze dne 3. 8. 2015 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[2] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že je podle napadeného rozsudku nucena věc znovu projednat a rozhodnout, byť se necítí být povinným subjektem. Nejvyšší správní soud může dospět k závěru, že stěžovatelka povinným subjektem není. V konečném důsledku by tak mohla existovat dvě správní rozhodnutí v téže věci, která by byla protichůdná, což by nepochybně vedlo k narušení právní jistoty. Také by byl oslaben účel kasační stížnosti a mohlo by dojít k porušení obchodního tajemství.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti (§ 120 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že jsou v jejím případě tyto podmínky naplněny.

[5] Nejvyšší správní soud nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda okamžité splnění povinností vyplývajících z napadeného rozsudku představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení právní moci tohoto rozsudku. Shledal přitom, že pokud by stěžovatelka pokračovala v řízení, vyprázdnilo by to smysl dalšího projednání kasační stížnosti. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž otázka, zda je stěžovatelka povinným subjektem ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by Nejvyšší správní soud vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatelky, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil stěžovatelku povinnosti řízení vést, šlo by o úspěch ryze akademický, neboť řízení by mezitím proběhlo, případně probíhalo. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobce, neboť pokud Nejvyšší správní soud shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, řízení o poskytnutí informací se z jeho pohledu nanejvýš „pouze“ odloží na pozdější dobu.

[6] Nejvyšší správní soud dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska existence důležitého veřejného zájmu, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že se zákonodárce rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu v podobě zákona o svobodném přístupu k informacím. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s možným uložením povinnosti v rozporu s čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, bylo-li by osobě soukromého práva přiznáno postavení veřejné instituce povinné poskytovat informace v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 20. 6. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1146/16). Tato právní otázka bude předmětem meritorního přezkumu, jehož výsledek nelze nyní předjímat. Srovná-li však Nejvyšší správní soud uvedené, dospívá k závěru, že v první řadě je nutné zabránit riziku porušení ústavního příkazu vyplývajících z citovaného článku Listiny základních práv a svobod.

[7] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelce by povinností vést řízení v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím (ačkoliv zcela odmítá, že by na ni tento zákon, jako na osobu povinnou, dopadal) mohla vzniknout nepoměrně větší újma, než která by vznikla žalobci v případě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V případě, že by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl a konstatoval, že stěžovatelka není osobou povinnou poskytovat informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, stalo by se jí vydané rozhodnutí (podle závazného pokynu městského soudu) nicotným, protože by bylo vydáno zcela mimo stěžovatelčinu kompetenci. Tyto možné procesní důsledky se jeví Nejvyššímu správnímu soudu jako zbytečné a nevhodné, proto jim přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti předchází.

[8] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. července 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu